

Nieuw-Vlaams Magazine

december 2008

- ▶ Eindelijk een MUG in Halle
- ▶ Politieke spelletjes dwarsbomen rookverbod
- ▶ Groenland onafhankelijk!

Bas Luyten: Jong N-VA zet mee de bakens uit

MAGAZINE VAN DE

NVA
NODIG IN VLAANDEREN. NUTTIG IN EUROPA.

De spot op ...

De drie incivieke Randburgemeesters werden door vice-premier Didier Reynders op een MR-meeting (midden december) verwelkomd als 'de sterren van de periferie'. Reynders herhaalde nog eens dat er over Brussel, de rand en de niet-benoemde burgemeesters gepraat moet worden op de gemeenschapsdialoog.

Cijfer van de maand

De komende jaren moesten er stijgende begrotingsoverschotten worden opzijgezet om de exploderende vergrijzingskosten vanaf 2012 te kunnen opvangen. Zoniet voor *Leterme Un*, in 2007 werd al een tekort geboekt, ook dit jaar en in 2009 en 2010 worden extra schulden gemaakt. Wie gaat dat betalen?

Nou moe

De van gesjoemel verdachte politietopman Luc Closset mag zich aan een fantastische fin de carrière verwachten. Volgens bronnen bij de federale politie mag Closset de tijd tot zijn pensioen overbruggen als inspecteur van de verbindingsofficieren in het buitenland. Bezoekjes aan Rusland, Thailand, Turkije en de VS staan alvast op het programma. Closset kwam in opspraak nadat hij de examenresultaten van de gebuisde Christa De Beck, voormalig kabinetsmedewerkster van Open VLD-minister Patrick Dewael, zou vervalst hebben.

Goed bezig

De Baskische nationalistische partijen verwierpen in het regionale parlement een voorstel - ingediend door de rechtse minderheidspartij Partido Popular (PP) - dat de Ronde van Spanje opnieuw door het Baskenland wou laten passeren. De partijen verdedigden hun beslissing met de stelling dat het Baskenland geen deel uitmaakt van Spanje. De Vuelta is al dertig jaar niet meer door Baskenland gepasseerd, nadat een rit geannuleerd moest worden in 1979 door betogingen van nationalist.

Citaat

"Hij zou nooit in een regering stappen zonder grote staats hervorming, hij zou Brussel-Halle-Vilvoorde in vijf minuten politieke moed gesplitst krijgen en hij zou betere begrotingsresultaten dan zijn voorganger neerzetten. Premier Yves Leterme is er sinds gisteren, met een begroting die volgend jaar 2 procent in het rood zal gaan, in geslaagd ál zijn verkiezingsbeloften te verbreken."

Yves Desmet in *De Morgen* van 12 december '08

2008 belooft niet veel goeds voor 2009

Oudejaarsavond 2008 staat voor de deur. Hoog tijd dus om een politieke jaarbalans op te maken.

Over de Vlaamse regering kunnen we kort zijn. Zonder de N-VA bleek ze een regering zonder tanden. In plaats van een staats hervorming door te drukken, verliest ze tijd en energie aan een praatbarak, de zogenaamde "Gemeenschapsdialoog". Kris Peeters degradeerde van Vlaams minister-president tot onderdanige gouverneur van een Belgische provincie.

De federale regering wordt sinds september slechts door een minderheid van de Vlaamse verkozenen in de Kamer en Senaat gesteund, terwijl de meerderheid van haar ministers en staatssecretarissen Franstalig is. Die Franstalige dominantie laat zich voelen. De N-VA noemt deze federale regering dan ook consequent *Leterme Un*.

De federale begrotingen 2008 en 2009 gaan zwaar in het rood. Lap- en plakwerk, dat is het hoogst haalbare voor de federale regering *Leterme Un*. Die pakt de financiële en economische crisis niet op een kordate manier aan

maar laat de torenhoge Belgische staatsschuld nog stijgen. Premier Leterme wist zich tot vrijdagavond 12 december overeind te houden door het eindeloos herhalen van zijn mantra: "wij hebben de bankencrisis goed aangepakt". Nochtans was dat fabeltje al doorprikt door hoogleraar economie Koen Algoed, voormalig directeur van de CD&V-studiedienst: "Wat de afhandeling van Fortis Bank betreft, kan men zich moeilijk van de indruk ontdoen dat de Belgische overheid ook en wellicht vooral voor buitenlandse overheden en financiële instellingen heeft gereden."

Op vrijdagavond 12 december viel het vonnis van het Brusselse Hof van Beroep over de verkoop van Fortis: Leterme heeft bij de uitverkoop van Fortis fundamentele rechtsregels geschonden.

Dat weekend, nadat zijn laatste schaamlapje was ontnomen, deelde Leterme mee dat hij niet deelneemt aan de verkiezingen in juni 2009. We begrijpen hem. Zijn rapport oogt miserabel slecht.

Bart De Wever
Voorzitter N-VA

MEDEDELINGEN

Nieuwjaarsfeest zet verkiezingsjaar 2009 in

Wie erbij was in Antwerpen (2007) en Gent (2008) weet dat het N-VA Nieuwjaarsfeest een niet te missen iets is. Schrijf daarom nu reeds 31 januari in uw agenda. Die zaterdagavond verzamelen we opnieuw aan de Antwerpse Scheldeboorden. Tot dan!

Meer info krijgt u in het januarinummer of op www.n-va.be

Jong N-VA vult met Pluspunt Vlaanderen in

Op 22 november hield Jong N-VA onder de noemer Pluspunt in de Schelp van het Vlaams parlement haar eerste programmacongres. Een congres dat tevens het einde inluide van het vier jaar durende jongerenvoorzitterschap van Bas Luyten. Tijd voor een interview dus en om een blik te werpen op wat er die dag zoal beslist werd.

Na vier jaar stop je er begin 2009 mee.

Bas Luyten: “Ik geef inderdaad de fakkel in februari 2009 door. Na vier jaar heb ik het beste gegeven van wat ik kon en heeft de werking nood aan een nieuw, jonger gezicht, een nieuwe stijl en nieuwe inzichten. Ik ben iets te vaak een evenementenorganisator geweest en het steeds aan de kar trekken wordt op de duur ook vermoeiend. Dit is één van de redenen waardoor je niet altijd inhoudelijk kan wegen op de debatten. Er kruipt teveel tijd in andere zaken.”

Van waar jouw ambitie om jongerenvoorzitter te worden?

Bas: “In 2004 zat de jongerenwerking in het slop. Sinds 2003 was er geen financiering meer wat duidelijke gevolgen had op de slagkracht. Heel wat potentieel bleef tot dan onbenut. Ik was ervan overtuigd dat ik het tij kon doen keren. In 2005 was ik kandidaat omdat ik vond dat er nood was aan een goede structuur, meer naamsbekendheid en meer financiële middelen. Het ging eigenlijk allemaal zeer snel. Enkele dagen na dat ik voor mezelf had uitgemaakt dat ik dit engagement wou aangaan

was ik al jongerenvoorzitter. Het was dus zeker geen ambitie die jaren groeide.”

Je had ongetwijfeld een pak voornemens bij de start.

Heb je die kunnen verwezenlijken?

Bas: “Het lijstje met doelstellingen was lang. Toch denk ik dat er de afgelopen vier jaar zeer veel van werden gerealiseerd. Het eerste wat we deden was de naam wijzigen in Jong N-VA. Ronduit! was te weinig gekend, de link met de partij was ook niet duidelijk. In het onderschrift ‘Ronduit Vlaams en Republikeins’ verwijzen we naar onze roots en principes. De jaren daarna werden interne strubbelingen overstegen, veel nieuwe activiteiten uitgewerkt en de werking geprofessionaliseerd. Met als kers op de taart de sinds 2007 verworven subsidies waardoor we een voltijds personeelslid kunnen betalen. Ook aan de uitbouw van afdelingen en het activeren van jongeren werd hard gewerkt. We hebben steeds getracht de aantrekkelijkheid van de werking te vergroten door mediagenieke acties en leuke activiteiten. Door een mooi aantal geslaagde acties denk ik dat

ik mag zeggen dat Jong N-VA qua naambekendheid veel sterker in de markt ligt dan enkele jaren geleden. Ik kijk tevreden terug op wat gerealiseerd werd. We hebben onszelf overstegen en eerlijk gezegd denk ik niet dat veel meer mogelijk was. Het waren zware jaren. Het werk is zeker niet af. Zo moet er nog gewerkt worden aan de betrokkenheid van onze basismilitanten en is een grondige reflectie over de structuur van de werking nodig. Maar het verzetten van deze bakens zal een taak zijn voor de volgende voorzitter.”

Jullie congres is net achter de rug, zijn er nog meer activiteiten gepland de komende maanden?

Bas: “We houden nog een vormingsraad over het Israëlisch-Palestijns conflict met daarna een drankje ter gelegenheid van het afsluiten van het werkingsjaar. Er staan ook nog enkele acties op stapel en ons buitenlands ZOMerTreffen zijn we ook al aan het voorbereiden. Daarnaast heb ik, voor ik vertrek als voorzitter, nog heel wat interne zaken af te werken. Zo moeten we het werkingsverslag van 2008 nog schrijven, de bedrijfsrevisor komt nog langs en tegen nieuwjaar moet het nieuwe beleidsplan voor 2010-2012 worden afgewerkt. Dit nieuwe beleidsplan wordt de bijbel van de volgende jongerenvoorzitter. Mijn eindmeet is in zicht maar ik ben er nog niet.”

Hoe combineer je het voorzitterschap met je job als par-

mentair medewerker van Vlaams parlementslid Piet De Bruyn?

Bas: “Moeilijk. Het Jong N-VA-voorzitterschap is eigenlijk een voltijdse (onbezoldigde) taak. Eerder kreeg ik als medewerker van de Mechelse N-VA-gemeenteraadsfractie (met Bart De Nijn en Marc Hendrickx als gemeenteraadsleden) en vandaag als medewerker van Piet De Bruyn gelukkig wat ruimte om mijn werk zo te plannen dat ook Jong N-VA deftig bestuurd kan worden. Anders had het beleidsplan, en dus ook de subsidie, er niet zo snel gelegen. Anderzijds wordt er als medewerker ook heel wat van je verwacht, wat de werklast enkel verhoogt. Ik moet eerlijk toegeven dat het jongerenvoorzitterschap me heel wat gekost heeft, en dan spreek ik niet alleen over centjes. Dit alles heeft zwaar gewogen op mijn vrije tijd en mijn gezondheid. Het is een combinatie die niet lang houdbaar is, vandaar ook mijn jarenlange pleidooi bij de moederpartij om de jongerenvoorzitter op de loonlijst te plaatsen. Dit is de enige garantie op een slagkrachtige jongerenwerking. Voor mij is het te laat, maar ik zou dit erdoor willen krijgen voor de volgende voorzitter.”

Naast dit alles ben je ook nog sinds 2006 gemeenteraadslid in Keerbergen?

Bas: “Dit was een uitdaging die ik al van in 2000 wilde aangaan. Met heel wat moeite (investering, samenstelling lijst) kregen we de N-VA in Keerbergen op de kaart en zetel ik als enig

Hoe Jong N-VA het Vlaanderen van morgen ziet

Terwijl Vlaanderen de eerste sneeuwvlokken over zich heen kreeg, hielden ruim 100 Jong N-VA leden op zaterdag 22 november het eerste nationale congres onder de titel 'Pluspunt'. Na meer dan een jaar intensieve voorbereiding kreeg het aanstormend talent van onze partij de kans om hun licht te laten schijnen op Vlaanderen zoals zij het morgen willen zien.

Na een stevige koffie om wakker te worden werden de aanwezigen onderverdeeld in één van de vier commissies waarvoor zij bij inschrijving hadden gekozen. Al gauw bleek de koffie niet nodig om de voormiddag door te komen. De respectievelijke onderwerpen en sneuvelteksten boden voldoende stof tot discussie om het programma al te laten uitlopen en het wandelbuffet tot een minimum te herleiden.

Elke commissie had tot opdracht om een eerste lezing te doen van de teksten die door de congrescommissie werden aangereikt. Per onderwerp werd een analyse en visie voorbereid. De pluspunten die daarop aansluiten geven de richting aan waarin volgens Jong N-VA het maatschappelijk debat in Vlaanderen moet worden gevoerd. Alle leden kregen de kans om op voorhand amendementen in te dienen en maakten daar ook gretig gebruik van. Onderwerpen waarvoor in de commissie geen duidelijke meerderheid werd gevonden kwamen in de namiddag op het bord van de plenaire terecht.

De commissie '*Mammie(s), pappie(s) en de kindjes*' werd voorgezeten door Kim Van Cauteren, die Erwin Verbeken als secretaris aan haar zijde had. Zij gingen op zoek naar een oplossing voor het nijpende gebrek aan kinderopvang in Vlaanderen met speciale aandacht voor meer flexibiliteit. Tegelijkertijd werd er ook gepleit voor een volwaardig sociaal statuut voor wie in de kinderopvang werkt. Kwetsbare jongeren zijn geen nieuw thema voor Jong N-VA. De voorbije jaren deed Jong N-VA hierrond heel wat plaatsbezoeken en vormingsactiviteiten. Op het congres concentreerde men zich op spijbelaars die een gemeenschapsdienst zouden moeten opgelegd krijgen. Gelukkig kon worden gerekend op een hoog aantal ervaringsdeskundigen ... Dat er opnieuw werd gepleit voor een Vlaams jeugdsanctierecht zal niemand verwonderen.

gemeenteraadslid. Dat wil dus ook zeggen dat ik alle commissies zelf moet volgen om te weten wat er beweegt in mijn gemeente. Toch slaag ik er in om vanuit de oppositie het een en ander te realiseren en om constructieve, maar harde oppositie te voeren. Het huis-aan-huisblad dat we vier keer per jaar verdelen is hiervoor een schitterend middel. Op de gemeenteraad van 15 december haalde ik na heel wat moeite mijn slag thuis met de invoering van een derdebetalerssysteem met De Lijn. Eén jaar zagen levert de Keerbergenaar nu 20 % korting op. Hier ben ik toch wel blij mee en het zorgt ervoor dat ik als oppositielid met op z'n minst één tastbare realisatie naar de verkiezingen kan, wat toch niet zo evident is."

En wat met de landelijke politiek?

Bas: "Het uiteenvallen van het kartel is enorm spijtig, maar was onafwendbaar. Wij kiezen voor onze principes en dat is maar goed ook, ik zou niet anders willen. Geloofwaardigheid moet je verdienen, elke dag opnieuw. Jong N-VA heeft zich de bewuste 15 maanden eerder kalm gehouden. Het belang van deze onderhandelingen was té groot om als jongeren hiermee onvoorzichtig om te gaan. Ik zou het mezelf nooit vergeven dat een initiatief van de jongeren roet in het eten zou gooien. Met die vlagverbranding (Jong N-VA plaatste de beelden van een Belgische vlagverbranding tijdens het ZomerTreffen 2007 iets te trots op het wereldwijde web, nvdr.) - een uitschuiver inderdaad - was het al bijna raak. De kaarten lagen na mei 2007 zeer goed om eindelijk werk te maken van de staats Hervorming waar Vlaanderen al lang recht op heeft. Het mocht helaas niet zijn. Opnieuw vertrekken we vanuit de kracht van onze overtuiging om mee vorm te geven aan Vlaanderen. Ik geloof erin. N-VA moet en zal een degelijk verkiezingsresultaat neerzetten, dan zien we wel weer verder. Mijn hoop is gesteld op het doorbreken van de klassieke tripartite, dat zou opnieuw heel wat perspectieven openen."

Hoe kan de jongerenafdeling wegen op het beleid van de partij?

Bas: “Vier jaar lang heb ik getracht om met goede menselijke contacten met de moederpartij, zaken in beweging te brengen. Een goede verstandhouding levert vaak veel meer op dan tegen de schenen stampen en alle mogelijke middelen uit te putten. In het partijbestuur en de partijraad kunnen jongeren zeker hun stem laten horen. Ze maken ook gretig gebruik van de mogelijkheid om amendementen in te dienen op congressen. Meermaals was ik positief verbaasd over het eindresultaat. Soms zetten we ook de bakens uit. Zo schreven we een Roesnota die een perfecte aanvulling is op het rook- en drugsbeleid van de partij. Het eerste ledencongres van Jong N-VA nam heel wat standpunten in die in de toekomst zullen worden verdedigd binnen de partij, zeker met het oog op de verkiezingen van 2009.”

Je engagement beperkt zich niet tot Vlaanderen alleen, ook de Palestijnse kwestie houdt je bezig?

Bas: “Vorige zomer kreeg ik de unieke kans om, samen met Piet De Bruyn, mijn verloofde en 15 anderen, de Palestijnse zaak ter plaatse te gaan bestuderen. Het was een intens en confronterend programma.

Hoewel het niet mijn eerste reis was naar een probleemgebied - ik verbleef eind jaren '80 twee maanden in Niger tijdens de burgeroorlog - is het een ervaring die je nooit meer vergeet. Dit is geen klassiek oorlogsgebied waar gestreden wordt met ongeveer gelijke middelen. Het is een moderne natie die met al haar mogelijkheden een bevolkingsgroep tracht te verdrijven van het grondgebied, enkel gebaseerd op religieuze argumenten. Het is wraakroepend dat de internationale gemeenschap dit toelaat.

Samen met Piet ontwikkelen we nu initiatieven om lokale projecten te ondersteunen. Onze eerste benefietavond begin december was zeker geslaagd.”

Om het probleem van tienerzwangerschappen terug te dringen moeten voorbehoedsmiddelen gemakkelijker voor handen zijn. En minderjarigen die moeder of vader worden moeten beter begeleid worden in de opvoeding van hun kind. Ook het idee van een autipas moet volgens Jong N-VA worden omgezet in beleid.

De commissie **'Thuis en onderweg'** concentreerde zich op de thema's wonen en mobiliteit. Hier zwaaide David Manaigre de voorzittershamer met Wim De Waegenaere als secretaris aan zijn zij. Deze uitgebreide onderwerpen werden vooral toegespitst op het sociale aspect en duurzaamheid. Zo moet iedereen de kans krijgen om een eigen woning te bezitten. Jongeren moeten daarvoor kunnen genieten van een grotere fiscale aftrekbaarheid van hypothecaire leningen en het recht op wonen in eigen streek. Het mobiliteitsprobleem moet dan weer voldoende aandacht krijgen door de juiste combinatie van broodnodige infrastructuurwerken en het aanmoedigen van propere transporttechnieken.

De drukke agenda van de commissie **'Blokken en co'** over onderwijs gaf Lieven De Rouck als voorzitter de opdracht om het tempo hoog te houden. Maar even vaak werd hier duchtig en uitgebreid gedebatteerd. Secretaris van dienst was Jef Jaenen. Opvallende standpunten waren onder meer de vraag voor een gemeentelijk stemrecht voor studenten in de stad waar zij studeren en de vervroeging van het Frans naar het tweede leerjaar en het Engels naar het vijfde leerjaar. Onder de uiteindelijke pluspunten ook een pleidooi voor de introductie van een verplicht vak 'burgerzin' of maatschappelijke oriëntatie. De huidige onderwijsstructuren en het watervalsysteem werden erg kritisch benaderd. Maar er werden ook heel wat alternatieven naar voor geschoven. Zo wenst Jong N-VA de middenschool in te voeren voor de eerste graad. Deze zou moeten bestaan uit een gemeenschappelijke sokkel voor alle scholieren aangevuld met enkele keuzevakken. Vanaf veertien jaar moeten scholen gestimuleerd worden hun campus te organiseren op basis van interessepolen in plaats van volgens de hokjes ASO, BSO en TSO. In afwachting durft Jong N-VA te pleiten voor meer keuzevakken in de laatste graad van het secundair onderwijs. In het bijzonder gaat het hier over vakken zoals filosofie, extra uren sport, bepaalde aspecten van ICT en techniek/technologie en talen zoals Spaans, Italiaans of Duits. Rond internationale studentenmobiliteit werden gewaagde ideeën gelanceerd. Een Europese onderwijservaring zou een wezenlijk deel van elke mastersopleiding moeten zijn. Daarom moeten de uitwisselingsbeurzen drastisch omhoog en moeten zij worden gekoppeld aan de levensstandaard van het bestemmingsland. Het zal niet verwonderen dat er ook wordt gepleit voor een versterking van het Nederlandstalig onderwijs in Brussel door meer financiële inspanningen van de Vlaamse overheid. Daarenboven wordt een engagementsverklaring gevraagd van de ouders en taalvaardigheidstoetsen opgelegd aan de leerlingen.

Kevin Vincke had de opdracht om de commissie **'Lichaam en geest'** in goede banen te leiden over gezondheid en welzijn. Kim Geybels was secretaris. Het werd onmiddellijk duidelijk dat Jong N-VA voor een algemeen rookverbod in de horeca is. Over de schadelijkheid van GSM's moet verder onderzoek wor-

den verricht, maar voor min twaalfjarigen moet een sensibiliseringscampagne worden opgezet om de mensen te wijzen op eventuele schadelijke gevolgen. Op voedingswaren moet via etikettering de CO2 uitstoot van de productie en het transport staan. Producten uit oorlogsgebied of gebieden bezet door een vreemde mogendheid moeten zoveel mogelijk worden geweerd indien de opbrengst ten goede komt aan de bezetter. Jong N-VA wil ook meer blijvende aandacht voor seksuele gezondheid. Campagnes en het meer toegankelijk maken van voorbehoedsmiddelen moeten daartoe bijdragen.

Na een welverdiende broodjesmaaltijd vond in de namiddag de plenaire zitting plaats. Matthias Diependaele leidde deze als congresvoorzitter in goede banen. Heel wat onderwerpen werden nog eens besproken en beargumenteerd in aanwezigheid van verschillende N-VA-parlementsleden. Waarna elk onderwerp en de vier commissieteksten werden goedgekeurd. Daarmee werden de standpunten, die de komende jaren als leidraad zullen dienen voor de werking van Jong N-VA, vastgelegd.

Om de plenaire vergadering de kans te geven grondig te werk te gaan moest het vervolg van het programma aan een iets hoger tempo worden afgewerkt. Sarah Smeyers gaf als jongste N-VA kamerlid haar beschouwingen over haar

eerste anderhalf jaar in het Parlement. Uiteraard was ze heel tevreden dat Jong N-VA haar standpunt bijtrad voor een algemeen rookverbod. Een buikspreker verzorgde het intermezzo en bracht de zaal na al het serieuze werk stevig aan het lachen. Vlaams parlementslid Piet De Bruyn werd als voormalig Ronduit'er uitgenodigd voor een sofagesprek om zijn visie te geven op de evolutie die de jongerenwerking van de N-VA de laatste jaren doormaakte.

Jong N-VA hoorde Bart De Wever in zijn toespraak bijzonder graag bevestigen dat een jongerenwerking voor een partij als de N-VA wel degelijk nodig is. Hij gaf daarbij een opsomming van de verwezenlijkingen en bijdragen van de huidige bestuursploeg. Zijn bemoedigende woorden zijn zeker niet in dovemansoren gevallen. Het slotwoord werd verzorgd door Bas Luyten die tegelijkertijd ook informeel zijn afscheid aankondigde na 4 jaar nationaal voorzitter van Jong N-VA. Hij bedankte daarbij al de mensen die de laatste jaren meewerkten. Op zijn beurt werden Bas en zijn verloofde Latifa in de bloemen gezet om zijn onovertroffen inzet die Jong N-VA mede maakte tot wat het nu is. Om zijn politieke (of culinaire?) carrière een stevige duw in de rug te geven kreeg hij van de bestuursploeg een etentje cadeau in de Comme chez Soi ...

Wat heb je de afgelopen vier jaar zoal geleerd?

Bas: "Dat politiek een harde stiel is, waar je hard moet werken, maar dat wist ik eigenlijk al op voorhand. Het is een bewuste keuze. Niettegenstaande iedereen wel eens een moment heeft dat het genoeg is, heeft de politieke microbe me te pakken. Door de jaren heen leerde ik heel wat over het reilen en zeilen achter de schermen, hoe je degelijk communiceert, enz. Iedere dag leer je bij van mensen rondom jou. Door mijn werk voor Piet De Bruyn leer ik heel wat over de dagelijkse werking van een parlement.

Wat ik eerder al wist en op zich vrij evident is, maar de laatste jaren opnieuw heb ondervonden, is dat je omringd moet zijn door mensen met goede bedoelingen en eenzelfde werklust, anders hou je het niet vol. Zonder sommige steunpilaren in mijn bestuur had ik het dan ook geen vier jaar volgehouden als voorzitter."

Hoe zie je je politieke toekomst?

Bas: "Nationaal zal ik me wat in de schaduw zetten, maar toch zal ik proberen om meer tijd vrij maken om, via de partijraad, mee te werken aan de verdere inhoudelijke uitbouw van de partij. Volgend academiejaar hoop ik ook opnieuw mijn studies Rechten verder te kunnen zetten. Noodgedwongen zette ik deze in 2005 stop. Tegen 2012 heb ik de ambitie om in Keerbergen een sterk verkiezingsresultaat neer te zetten en als het kan door te schuiven naar de meerderheid. 12 jaar oppositie lijkt me echt onmetelijk lang.

Daarnaast verwacht ik de komende maanden nog heel wat telefoontjes van de nieuwe jongerenvoorzitter die zijn/haar weg probeert te zoeken. Ik blijf ter beschikking voor advies, hoewel ik wegga uit alle jongerenbesturen. Het lijkt me niet nuttig te blijven rondhangen als een controlerende schoonmoeder."

Meer budgetten voor PAB

Het persoonlijk assistentiebudget (PAB) biedt personen met een handicap de mogelijkheid om zelf en vanuit hun thuisomgeving hun zorg te organiseren. Het is dus belangrijk voor het zelfrespect en de keuzevrijheid van betrokkene. Ook kan op die manier de omgeving ontlast worden, waardoor men niet de keuze hoeft te maken voor een residentiële oplossing of deze kan uitstellen. **Helga Stevens, Vlaams Volksvertegenwoordiger en gemeenschapssenator**, is altijd een groot pleitbezorger van het PAB geweest. “Ik wil dat in de volgende legislatuur de nodige budgetten worden uitgetrokken om de PAB-wachlijst volledig weg te werken” aldus Helga.

De wachtlijsten voor PAB zijn inderdaad lang. Op dit moment zijn er meer dan 4000 aanvragen en de wachtlijst groeit nog steeds aan. Het aantal effectieve kandidaten zal mogelijk wel dalen als iedereen die een aanvraag heeft ingediend, ook effectief werd ingeschaald. Deze inschalingen zijn belangrijk om zicht te krijgen op de effectieve zorgbehoefte. De N-VA wil dan ook dat deze inhaaloperatie nog deze legislatuur wordt afgewerkt.

Helga Stevens: “Een verhoogde inspanning voor het PAB mag niet ten koste gaan van de andere ondersteuningsvormen, integendeel, deze lijn dient doorgetrokken te worden. Gezien het belang dat de N-VA hecht aan keuzevrijheid moeten dus ook de andere wachtlijsten in de zorg worden weggevoerd.”

Eerst 11 juli

Al jaren vragen de Vlamingen dat 11 juli een officiële, betaalde feestdag zou worden voor alle Vlamingen. Maar al even lang wordt die vraag op de lange baan geschoven door de Franstaligen. Nu stelt het cdH voor om een bijkomende religieuze feestdag in te voeren. Het cdH wil hiermee tegemoetkomen aan een vraag van de in Vlaanderen onbekende *Vereniging voor Ontwikkeling en Emancipatie van Moslims*. Ook Vlaams minister Keulen (Open Vld) liet weten deze vraag te willen onderzoeken.

“De Franstalige blokkeringen en provocaties gaan toch echt wel ver. Al jaren belet men dat de Vlamingen een betaalde feestdag zouden invoeren. Altijd was het excuus dat de Nationale Arbeidsraad niet

tot een advies kwam. Dus ging het verhaal niet door. Nu een onbekende moslimvereniging plots een bijkomende feestdag vraagt, kunnen sommigen niet snel genoeg zijn om initiatieven aan te kondigen”, zegt **Vlaams parlementslid Gino De Craemer**.

De N-VA zal alleszins opnieuw haar 11 juli-voorstel indienen in het federaal parlement. De partij vraagt daarbij uitdrukkelijk de steun van alle Vlaamse partijen. “De Vlaamse partijen gaan zich toch niet helemaal belachelijk laten maken. Dit verhaal heeft nu toch al lang genoeg geduurd. Alle Vlaamse partijen hebben zich uitgesproken voor een officiële feestdag op 11 juli, dus moeten we nu doordrukken”, aldus **Kamerlid Jan Jambon**.

Juridische stappen

Bent u nog mee in de burgemeesterssaga? Terwijl minister-president Kris Peeters zich op het spreekgestoelte van het Vlaams parlement stoer op de borst klopt, zegt minister Marino Keulen in de wandelgangen dat de burgemeesters vrijuit gaan als ze de volgende verkiezingen maar naar behoren organiseren. Een en ander maakt duidelijk dat de Franstaligen na Yves Leterme nu ook Kris Peeters en de volledige Vlaamse regering naar hun pijpen laten dansen.

De N-VA zal daarom zelf de nodige juridische middelen inzetten indien de Vlaamse regering de burgemeesters die de wet aan hun laars lappen, vrijuit laat gaan. Iemand moet er toch voor zorgen dat alle burgers in Vlaanderen gelijk worden behandeld, ook diegenen die graag Frans spreken.

“De Vlaamse regering moet gewoon de tuchtprocedure tegen deze drie burgemeesters opstarten, net zoals wordt gedaan met elke andere burgemeester die de wet overtreedt. Maar volgens CD&V en Open Vld staan burgemeesters boven de wet als ze Franstalig zijn. Dan volstaat het dat ze volgende keer braaf zijn. Al de vorige wets-overtredingen, daar veegt men de spons over. Is dit nog een democratische rechtsstaat? Een winkeldief krijgt toch ook geen amnestie als hij de volgende keer een winkel buiten stapt zonder iets gestolen te hebben?”, stelt **Vlaams volksvertegenwoordiger Geert Bourgeois**.

Eindelijk een MUG in Halle

Vlaams parlementslid en schepen in Halle Mark Demesmaecker is tevreden dat er eindelijk een volwaardige MUG komt in het ziekenhuis van Halle. Hij ziet daardoor zijn jarenlange inspanningen beloond.

Reeds lange tijd klaagt Mark de gevaarlijke situatie van Nederlandsonkundige urgentiediensten in de Rand aan. Voor dringende medische hulpverlening door MUG-diensten zijn de bewoners van de Rand afhankelijk van Brussel of Wallonië. Al opereren deze MUG-teams op Vlaams grondgebied, toch bestaan ze vaak uit Nederlandsonkundig personeel. De mistoestanden die daaruit voortvloeien, tarten elke verbeelding: ziekenwagens die verloren rijden, te lange aanrijtijden, gebrekkige informatie-uitwisseling met slachtoffers en omstanders. De gevolgen zijn niet zelden tragisch, er vielen zelfs doden!

Nochtans is het advies van de *Nationale Raad van de Orde van Geneesheren* duidelijk: "Aangezien de wetgeving betreffende de dringende medische hulpverlening situaties impliceert dat de patiënt zijn hulpverlener niet vrij kan kiezen, **beschouwt de Nationale Raad het als een deontologische plicht dat zowel de MUG-arts als de arts op de gespecialiseerde functie spoedgevallen de taal beheerst van de streek waar hij deze permanentie waarneemt.**"

Aangezien tweetaligheid van Brusselse hulpverleners

niet afdwingbaar bleek, was de oplossing eenvoudig: de heropstart van de MUG-dienst van het Sint-Maria Ziekenhuis in Halle. Daar liep in de eerste helft van 2002 een pilootproject met een MUG-dienst. In die periode noteerde men meer dan 220 interventies, meteen het bewijs van de noodzaak van een MUG-dienst vanuit Halle. Het pilootproject werd stopgezet omwille van financiële problemen. Mark Demesmaecker bleef dit dossier echter op de agenda zetten, diende in het Vlaams parlement eindeloos veel vragen en interpellaties hierover in en riep een meldpunt voor klachten in het leven. Bovendien slaagde de N-VA erin om deze problematiek in het aanvullend Vlaamse regeerakkoord van 18 mei 2005 te krijgen. En nu is het dus zover. Er komt een volwaardige MUG in Halle, Mark zorgde er trouwens voor dat ook de gemeente haar duit in het zakje doet aangezien het de kostprijs van het voertuig op zich neemt. Hiermee zijn echter de taalproblemen in sommige Brusselse ziekenhuizen nog niet van de baan. Deze ziekenhuizen blijven Nederlandsonkundige MUG-diensten naar de Vlaamse Rand sturen. Er blijft dus werk aan de winkel ...

Politieke spelletjes hinderen rookverbod

De kranten stonden er de jongste tijd vol van: het aantal rokers stijgt opnieuw. N-VA-Kamerlid Sarah Smeyers trekt daarom nog maar eens aan de alarmbel. Haar wetsvoorstel voor een rookverbod in alle publieke ruimtes, inclusief de horeca, wordt echter door politieke spelletjes tegengehouden.

De *Stichting tegen Kanker* wijt de stijging aan de afwezigheid van nieuwe stimulansen die het roken tegen gaan. Het wetsvoorstel-Smeyers is zo'n stimulans. Intussen hebben al 14 Europese landen een algemeen rookverbod. In België wordt niets gedaan. Niet omdat men het er niet over eens is, wel omdat het iemand van de N-VA is die het wetsvoorstel indiende.

Volgens een enquête naar het rookgedrag van de Belgen in opdracht van de *Stichting tegen Kanker*, stijgt het percentage dagelijkse rokers voor het eerst in zes jaar, van 27 % in 2007 naar 30 % in 2008. Volgens de stichting neemt het roken toe als er geen nieuwe impulsen zijn, zoals een uitbreiding van het rookverbod of accijnsverhogingen.

De invoering van een algemeen rookverbod kon nochtans al enige tijd op grote steun rekenen. Begin dit jaar diende Sarah Smeyers, samen met CD&V-collega Nathalie Muylle daarvoor een wetsvoorstel in. "Wereldwijd sterven elke dag 10.000 mensen door roken én passief roken. Een verantwoordelijke overheid bant dan toch het roken op alle publieke plaatsen? Zeker als buitenlands onderzoek aantoont dat een rookverbod in de horeca het aantal jonge rokers sterk doet dalen, dan móeten we toch ingrijpen? Veel jongeren komen op café in contact met het roken. Enkel roken en door de groepsgeest volgen anderen." Sarah wijst ook op de vraag van horecazaken zelf die het discriminerend vinden dat de ene zaak vandaag wel al onder een rookver-

bod valt en de andere niet. Haar voorstel voorziet trouwens de mogelijkheid om onder bepaalde voorwaarden een rookkamer in te richten. Vele uitbaters hebben dat intussen reeds gedaan en die inspanningen mogen beloond worden.

Begin 2008 begon men met de behandeling van Sarahs voorstel. Maar sinds CD&V het kartel met de N-VA opzegde, raakt het dossier niet meer vooruit. Reden: de regeringsmeerderheid wenst niet langer voort te doen met een wetsvoorstel dat de handtekening draagt van een parlementslid van de N-VA. Sindsdien kwam er geen schot meer in de zaak ondanks het vele aandringen van Sarah in de bevoegde Kamercommissie.

Intussen kondigde CD&V aan een eigen wetsvoorstel in te zullen dienen, maar dan wel met een latere datum van inwerkingtreding (1 juli 2009) dan in het voorstel-Smeyers (1 januari). "Voor de goede zaak plaats ik mij zeer graag boven die onnozele politieke spelletjes. Dus ben ik best bereid om een nieuw wetsvoorstel te steunen. Maar ik wil wel zo snel mogelijk een verbod. Mijn voorstel heeft ook al de diverse procedures doorlopen, inclusief een advies van de Raad van State. Met een nieuw wetsvoorstel moeten we opnieuw van meet af aan beginnen. De snelste en beste weg blijft de goedkeuring van het oorspronkelijk voorstel. Ik lanceer echt een smeekbede, laat ons zo snel mogelijk het aantal rookslachtoffers, actief én passief, verminderen. Niet binnen een half jaar, maar nu!"

Ernstig én hopeloos

Dat enig pessimisme over de toestand waarin dit land zich bevindt ons niet vreemd is, zal u niet verbazen. De krantenberichten van de afgelopen weken hielpen alvast niet om onze mening te herzien.

Zo blijkt de sociale vrede - *het Interprofessioneel Akkoord (IPA)* van de sociale partners zou zo'n 1,5 miljard euro kosten - wel zeer duur afgekocht geweest te zijn. *De Standaard* (10 dec.) daarover: "Het gevaar dat dreigt, is dat deze operatie 'tot behoud van de sociale vrede' zoveel geld zal vergen van de overheid, dat die maar weinig overhoudt om het relancebeleid te betalen dat het land uit de economische recessie moet halen. Wellicht komen er dus maar weinig relancemaatregelen." Hoe het zover is kunnen komen? Yves Desmet beantwoordt deze vraag in *De Morgen* (10 dec.): "Toch kun je begrijpen dat een dergelijk akkoord tot stand komt, want als de kat van huis is, dansen de muizen op tafel. De sociale partners onder elkaar een akkoord laten maken, enkel gestuurd door een sociaal bemiddelaar, is om dit soort uitkomsten vragen. Zowel Dehaene als Verhofstadt wogen als eerste minister op de onderhandelingen.

Maar die hadden ook een mandaat van hun regering. Leterme heeft geen ploeg, geen mandaat en geen invloed. Hij kan alleen lijdzaam toe-

zien hoe de schatkist verder in het rood glijdt." Voor de Franstalige partijen (waarbij vooral de PS erin slaagde haar kiespubliek uitstekend te bedienen) lijkt dit alvast geen enkel probleem te zijn, een begrotingstekort van meer dan twee procent (reken volgens verschillende economen maar op zo'n 3 à 4 %) is voor hen aanvaardbaar. Zij weten dat de Vlaamse belastingbetaler uiteindelijk ook deze factuur betaalt ... uit dankbaarheid daarvoor schaft *Leterme Un* de lastenverlaging voor werkende 50-plussers af, iets wat Vlaanderen (met vooral oudere werklozen) zwaar treft. Enfin, met 's lands begroting komt het dus niet meer goed. Uiteraard speelt de loodzware erfenis van Verhofstadt, die erin slaagde 10 miljard euro overboord te gooien, vandaag parten. "Maar als Leterme & co dan toch uitpakken met een herstelplan, had het geld zinvoller besteed kunnen worden", zegt Ivan Van de Cloot, hoofdeconoom van de denk-

tank Itinera in *Het Laatste Nieuws* (11 dec.). Hij spreekt over 'perverse effecten' en 'krankzinnige maatregelen'. Misschien valt er dan van de gemeenschapsdialoog nog iets te verwachten? Want Vlaams minister-president Kris Peeters zou - dankzij de garanties die hij kreeg van de partijen aan de andere kant van de taalgrens - snel resultaten boeken. Vandaag moet Peeters - na Leterme eerder - op zijn knieën gaan zitten gewoon opdat de Franstaligen nog aan tafel zouden willen blijven. Paul Geudens van *Gazet van Antwerpen* (4 dec.) denkt er het zijne van: "Buiten Kris Peeters en enkele CD&V-kopstukken heeft niemand ooit geloofd dat de dialoog van gemeenschap tot gemeenschap het land zou hervormen. Maar kom, er is toch weer wat tijd gewonnen en Yves Leterme heeft enige maanden kunnen regeren zonder communautaire hoofdbrekens. Hoe lang nog?"

- ▶ Franstaligen zwaaien de plak
- ▶ Leterme kijkt lijdzaam toe hoe schatkist verder in het rood glijdt
- ▶ Volgende generaties Vlamingen zullen ook deze tekorten mogen betalen
- ▶ Liever met z'n allen de dieperik in dan broodnodige hervormingen doorvoeren

Zelfs zeer voorzichtige pogingen zoals die van Vlaams minister van Werk Vandenbroucke en zijn Waalse evenknie Marcourt om de deelstaten meer bevoegdheden te geven inzake arbeidsmarktbeleid, worden door Milquet en co naar de prullenbak verwezen. *De Tijd* (9 dec.): "Vandenbroucke moet zeker niet rekenen op de steun van de federale minister van Werk, Joëlle Milquet. Die zette haar petje als cdH-voorzitster op om het 'solitaire' initiatief van haar regionale collega's af te branden. Milquet haalde daarvoor geen inhoudelijke argumenten aan. Ze verweet Marcourt wel dat hij de 'Franstalige eenheid' verbrak en Brussel 'vergat'." Enkele maanden geleden luidde het nog dat het zonder de N-VA nu wel vlotjes zou verlopen. Vandaag lijkt het credo van *Leterme Un* 'liever met z'n allen de dieperik in dan broodnodige hervormingen doorvoeren' te zijn. Hopeloos ... maar vooral pijnlijk voor wie volgt.

Europa wil meer levens redden door meer donoren

Orgaandonatie en -transplantatie is een problematiek die Frieda Brepoels al geruime tijd nauwgezet opvolgt, eerst als Kamerlid, nu vanuit het Europees Parlement. Frieda's interesse voor dit thema valt gemakkelijk te begrijpen: *"Transplantaties redden dagelijks mensenlevens in Europa. Er is echter een groot tekort aan donoren in Europa: vandaag wachten 56.000 Europese patiënten op een donororgaan en sterven dagelijks 12 burgers in de EU. De uitdaging bestaat er dan ook in het aantal donoren op een veilige manier te verhogen. De opmerkelijke verschillen tussen de lidstaten - terwijl Spanje 34,6 donaties per miljoen inwoners telt, heeft Roemenië er slechts 0,5 - tonen aan dat er ruimte is om van elkaar te leren. Precies daar kan Europa een essentiële toegevoegde waarde hebben."*

Frieda verwelkomt dan ook het langverwachte "orgaanpakket" dat de Europese Commissie onlangs goedkeurde. Met dit pakket wil Europa het aantal beschikbare organen voor donatie verhogen, de efficiëntie en toegankelijkheid van transplantatiesystemen verbeteren en de kwaliteit en veiligheid van donatie en transplantatie bevorderen. Concreet betreft het twee voorstellen: enerzijds een flexibele kaderrichtlijn over de kwaliteit en veiligheid van orgaandonatie en -transplantatie, anderzijds een niet-wetgevend 10-punten actieplan

voor de periode 2009-2015 dat de samenwerking tussen de lidstaten wil versterken.

Frieda is bijzonder verheugd dat de Commissie in het actieplan heel wat adviezen overneemt die het Parlement formuleerde zoals de belangrijke rol van transplantcoördinatoren in ziekenhuizen en het belang van goede communicatievaardigheden van gezondheidswerkers.

Van zodra de commissievoorstellen waren goedgekeurd, opende Frieda het debat in het Europees Parlement dat wijzigingen aan de teksten kan voorstellen. Het werd een bijzonder interessante avond met een uitgelezen sprekerspanel. Ook vele Vlamingen - zowel artsen, beleidsmakers als patiënten - vonden de weg naar het Europees Parlement. Zij waarden de inspanningen van Frieda in Europa bijzonder. Frieda: *"Orgaandonatie en -transplantatie is een complex en gevoelig thema. Het is dan ook cruciaal de dialoog met alle betrokkenen aan te gaan. Ik geloof echt dat Europa hier een verschil kan maken en daadwerkelijk mensenlevens kan redden door uitwisseling van beste praktijken tussen de lidstaten. De getuigenissen en woorden van dank van patiënten en artsen betekenen een extra motivatie voor mij."*

www.friedabrepoels.eu

VERREKIJKER

Groenland onafhankelijk

Op 26 november stemden 75 % van de 60.000 Groenlanders, een mengeling van Inuit en Denen, voor verregaande autonomie van Denemarken. Daarmee wordt een nieuwe stap richting onafhankelijkheid gezet.

Hoe Groenland, of Kalaallit Nunaat, ooit in een personele unie met Denemarken verzeilde, is een lang verhaal dat nauw verweven is met de Scandinavische geschiedenis. Door de geografische scheiding met Europa, het ruwe klimaat en dito levensomstandigheden, bleven de Groenlanders echter steeds een geïsoleerde en gesloten gemeenschap, mentaal onafhankelijk van haar kolonistoren. Tijdens Wereldoorlog II werd Groenland afgesloten van Scandinavië, en kwam het onder Amerikaanse invloed. De Groenlanders besloten daarop om met geduld en reformisme de banden met Europa door te knippen. In 1951 namen de VS de defensie van Groenland gedeeltelijk op zich, in 1953 werd Groenland de gelijke van Denemarken (en niet langer een kolonie), in 1979 kreeg het zelfbestuur en in 1985 verliet Groenland de Europese Unie. En nu zal Groenland op 21 juni 2009 zelfbeschikking krijgen.

Deze zelfbeschikking heeft verregaande gevolgen. Zo wordt het Inuktitut, de taal van de Inuit, een officiële taal, worden de

Groenlanders een internationaal erkend volk en krijgen zij de bevoegdheid over politiek, justitie en de natuurlijke rijkdommen. Traditioneel leven de Groenlanders van visvangst, jacht en schapenteelt, waardoor het land economisch kwetsbaar is. Met de teloorgang van de mijnbouw verdween Groen-

lands schaarse exportmogelijkheid, en werd het land afhankelijk van Deense dotaties. De opwarming van de aarde maakt echter duidelijk dat Erik De Rode niet in een ironische bui verkeerde toen hij de huidige ijsvlakten de naam Groenland schonk. Door de stijgende temperaturen wordt niet alleen landbouw terug mogelijk (ongezien sinds de kleine ijstijd van de 15de eeuw), maar ook de ontginning van olie, diamant en uranium.

Voorlopig behoudt Denemarken de bevoegdheid over het buitenlandse beleid en, samen met de VS, de defensie. De Deense dotaties blijven ook nog bestaan, hoewel die geldstroom gefaseerd zal opdrogen. De Groenlanders zouden graag tegen 2021 volledig onafhankelijk worden, maar er is ook buitenlandse tegenstand. Vooral de kwesties van het milieu, de olieontginning en de strategische ligging van het eiland vormen obstakels voor de finale stap. De VS lieten alvast tussen de lijnen weten dat, wat hen betreft, Groenland gerust de 51ste staat kan worden.

Trefdag over Lokaal sociaal beleid, integratie en taalverwerving

Zaterdag 7 februari, Asse

Vanzelfsprekend hoort iedereen erbij!

De Vereniging van Vlaamse Mandatarissen (VVM) organiseert op zaterdag 7 februari in Asse (Provinciaal Vormingsinstituut, Relegemstraat 40, Zellik) een landelijke trefdag voor de gemeente- en OCMW-raadsleden van de N-VA over “**Lokaal sociaal beleid, maatschappelijke integratie en taalverwerving**”. Het is de bedoeling na te gaan hoe lokale besturen kunnen omgaan met anderstaligen die in de gemeente wonen. Is het wenselijk of nodig de bereidheid om Nederlands te leren te koppelen aan bepaalde sociale maatregelen? Hoe pakt men zo iets concreet aan? Hoe ver kan men daarin gaan? Deze en soortgelijke vragen zullen aan bod komen op de trefdag, waarop ook N-VA-leden met belangstelling voor het lokaal sociaal beleid welkom zijn.

Programma

- **09.30 uur:** onthaal met koffie en thee
- **10.00 uur:** verwelcoming door Theo Franken, provinciaal voorzitter N-VA Vlaams-Brabant
- **10.05 uur:** inleiding door Kris Van Dijck, voorzitter vereniging lokale N-VA-mandatarissen
- **10.15 uur:** uiteenzetting door Piet Van Schuylenbergh, directeur VVSG-afdeling OCMW's, over o.m. de toekenning van het leefloon en de bereidheid Nederlands te leren
- **10.45 uur:** panelgesprek met:
 - Piet Van Schuylenbergh, directeur VVSG-afdeling OCMW's
 - Willy Segers, schepen Dilbeek
 - Nadia Sminate, gemeenteraadslid Londerzeel
 - Hil D'Haese, OCMW-raadslid Affligem
 - Maria Urbina, gewezen integratieambtenaar Halle
 moderator: Guy Tegenbos, redacteur “De Standaard”
- **12.15 uur:** politieke conclusies door Mark Demesmaeker, Vlaams parlementslid en schepen Halle
- **12.30 uur:** receptie

GRATIS INSCHRIJVEN

De deelname aan de trefdag is gratis. Vooraf inschrijven is evenwel verplicht. Inschrijvingen worden tegen uiterlijk vrijdag 30 januari verwacht bij de N-VA, Liefdadigheidsstraat 39, 1210 Brussel, fax 02 217 35 10.

lieven.dehandschutter@n-va.be

Themavoormiddag Betaalbaar wonen aan de kust groot succes!

Provincieraadslid en schepen van Ruimtelijke Ordening in De Haan Wilfried Vandaele ontving op 15 november zo'n 100 deelnemers op de studievoormiddag omtrent 'Betaalbaar wonen aan de kust'. Een complex thema zo bleek, waarvoor geen alleenzaligmakend recept bestaat. De N-VA West-Vlaanderen en het arrondissement Oostende-Veurne-Diksmuide gaan daarom verder deze problematiek bestuderen.

Ledencampagne 2009 op volle toeren

Enkele weken nadat de brief met de vraag om uw lidmaatschap te hernieuwen in de bus viel, kochten iets minder dan de helft van de N-VA-leden al een lidkaart 2009. Wat als een opstecker voor de partij mag gezien worden. Wie nog niet hernieuwde: bezorg vandaag nog uw overschrijving aan de bank!

En spreek tijdens de feestdagen eens een tafelgenoot aan. Wij sturen deze graag met uw groeten een infopakket toe.

Meer info: T. 02 219 49 30 fons.duchateau@n-va.be

'Het kostbare weefsel' als eindejaarsgeschenk

Wie nog op zoek is naar een origineel eindejaarsgeschenk, kan Bart De Wevers *Het kostbare weefsel* aan de voordeelprijs van 15,50 euro bestellen. U bestelt rechtstreeks bij Uitgeverij Pelckmans met vermelding van uw lidkaartnummer:

- Stuur uw bestelling naar hetkostbareweefsel@pelckmans.be
- Bel naar 03 660 27 20 ■ Fax naar 03 660 27 01
- Of schrijf naar Uitgeverij Pelckmans, Kapelsestraat 222 te 2950 Kapellen

www.hetkostbareweefsel.be

Het boek werd voorgesteld op 5 december in de Kamer van Volksvertegenwoordigers en een week later was de eerste druk (2500 exemplaren) al volledig uitverkocht. De tweede druk is nu beschikbaar. Op www.hetkostbareweefsel.be kan u een filmpje over de boekvoorstelling bekijken, met onder meer een interview met de auteur en reacties van Herman Van Rompuy, Carl Devos en Ivan Devadder. Verder vindt u er reacties van lezers, een debatmodule en kom je er te weten wie Barts favoriete columnisten zijn.

Graag gelezen

"Zonder het altijd met mijnheer De Wever eens te zijn, heb ik zijn columns graag gelezen. Ze waren steeds een aanleiding voor reflectie, goed voor een stevig debat en qua taalgebruik mijlenver verheven boven de jammer genoeg soms platvloerse reacties. Ik zal ze alvast missen." Evy C. uit Leuven in *De Morgen*.

Jongeren vragen doelgerichte preventiecampagnes

Traditioneel wordt op 1 december wereldwijd aandacht gevraagd voor de nog steeds ongeneeslijke ziekte aids. Ook Vlaanderen ontsnapt niet aan de trend die in veel Westerse landen heerst, waarbij veel mensen, vaak jongeren, de ziekte niet langer als een reëel gevaar zien en dus risicovol gedrag gaan vertonen. De cijfers zijn navenant, er is onmiskenbaar een toename van het aantal HIV-besmettingen en besmettingen met andere SOA's (seksueel overdraagbare aandoeningen). Desondanks slaagt de Vlaamse Overheid er niet in om preventiecampagnes op het getouw te zetten die enig resultaat opleveren.

Dankzij de ontwikkeling van effectieve antiretrovirale middelen is de levensverwachting van HIV-positieve mensen er sterk op vooruit gegaan. Maar dat neemt niet weg dat de behandeling zware bijwerkingen heeft. Een vaccin tegen het virus is er nog niet en zal, volgens gewezen UNAIDS-baas Peter Piot, ook niet voor de na-

bije toekomst zijn. Er is dus ontegensprekelijk nood aan doelgerichte preventiecampagnes. In een persbericht riep Jong N-VA de Vlaamse Regering op om een breed gedragen en doelgroepengerichte campagne te voeren om de verspreiding van HIV en andere SOA's af te remmen. Uit solidariteit met allen die lijden aan aids stapte Jong N-VA mee in de solidariteitsmars die op 1 december door het centrum van Brussel trok.

Nieuwe gezichten bij Jong N-VA

Een verlichte geest zei ooit eens dat democratie een werkwoord is. Bij Jong N-VA is dat zeer zeker waar, als je ziet hoe vaak de jongeren verzamelen blazen om allerlei beslissingen aan een democratisch besluitvormingsproces te onderwerpen. Momenteel worden er in alle lagen nieuwe verantwoordelijken gekozen die de komende twee jaar het gezicht zullen vormen van de

werking. In het kanton Aalst is er opnieuw een groepje enthousiastelingen aan de slag gegaan. Ook Oostende-Brugge-Hinterland heeft nu een eigen Jong N-VA-afdeling. En in alle provincies zijn of worden nieuwe besturen gekozen. Als sluitstuk verkiezen we op 21 februari een nieuw dagelijks bestuur en een nieuwe nationale voorzitter. Democratie duurt het langst ...

Jong N-VA Liefdadigheidsstraat 39 - 1210 Brussel jong@n-va.be - Tel. 02 219 49 30

www.jongnva.be

AGENDA Jong N-VA

• 31/01/09

• 21/02/2009

14 uur

Nieuwjaarsfuif N-VA

Nationale bestuursverkiezing Jong N-VA

Antwerpen

Brussel

De vernederlandsing van de Gentse univ

De vernederlandsing van de Gentse Rijksuniversiteit was decennialang het mobilisatiepunt van de Vlaamse Beweging. In 1817 werd de universiteit op initiatief van Willem I opgericht,

met als voertaal Latijn.

Na de Belgische onafhankelijkheid werden de colleges echter enkel in het Frans gegeven. En dat bleef zo, ondanks de herhaalde beloftes van Koning Albert. De Gentse academieraden hielden vast aan de noodzakelijkheid van het 'academische' Frans en de onmogelijkheid om in een 'huis-, tuin- en keukentaal' als het Nederlands hoogstaand onderwijs te verschaffen. Aangevuurd door de hautaine houding van de Franstalige elite, startte de Vlaamse studentenbeweging een petitie voor de vernederlandsing. Daarop diende Frans van Cauwelaert in 1921 een wetsvoorstel tot vernederlandsing in dat, ondanks hevig franskiljons verzet, een nipte meerderheid haalde. Daarmee stonden Vlamingen en Franstaligen lijnrecht tegenover elkaar, en dreigde een regimecrisis. Minister van Kunsten en Wetenschappen Pi re Nolf dokterde toen een 'compromis belge' uit waarbij de studenten konden

kiezen voor 2/3 van de colleges in het Nederlands en 1/3 in het Frans, of omgekeerd. De gedeeltelijke vernederlandsing, beter bekend als de 'Nolf-Barak', was een feit.

Propagandazegel voor de vernederlandsing van de Gentse universiteit. We lezen: "Wij eischen de vervlaamsching der Gentsche hoogeschool. Alle briefwisseling in 't Nederlandsch a.u.b."

De Nolf-barak is een typisch product van een establishment dat de logica van een volledig vernederlands Vlaanderen niet wil aanvaarden. De Vlamingen vonden het bovendien te weinig en te laat. Voor de Franstaligen ging het dan weer veel te ver, en zij reageerden met de oprichting van de 'Ecole des Hautes Etudes'. Dat had tot gevolg dat de Vlaamse Beweging opriep tot een boycot van de Nolf-Barak, en flamingante studenten zich inschreven in de Franse afdelingen. De kwestie bleef op de achtergrond gisten tot de Bormsverkiezing van 1928. Geschrokken door de radicalisering van de Vlaamse publieke opinie, herstelde het Belgische establishment de elitaire consensus door een reeks nieuwe taalwetten, die het territorialiteitsbeginsel invoerden. Als gevolg daar-

van werd de Gentse universiteit, na lang dralen en debatteren, eindelijk volledig Nederlandstalig en kreeg Vlaanderen zijn eigen universiteit.

MEERWAARDE

Ontdek je roots met de Roets!

De *Roets* is Vlaanderens luchtige, unieke en verrassende weekkalender die je historische kennis wat opfrist. Ideaal voor als je niet meer precies weet wie Simon Stevin is, of Leo Baeckeland, of Paul van Ostayen en Vesalius. Of Jan Olieslagers ...

Wekelijks wordt een baanbrekende of befaamde figuur besproken en dagelijks vind je een boeiende anekdote of een leuk weetje over markante mensen van bij ons.

Met de *Roets* kom je te weten waar je zelf vandaan

komt, waar je eigen roots liggen. Een eindejaarsgeschenk met meerwaarde!

Roets 2009 Historische weekkalender. 10,95 euro.

Meer info en/of bestellen:

www.roetsinfo.eu / contact@roetsinfo.eu

5 x gratis

De uitgever schenkt vijf exemplaren van deze kalender aan onze lezers. Bezorg het antwoord op de vraag **Wie prijkt er op de cover van de Roets 2009?** voor 10 januari aan N-VM, Liefdadigheidsstraat 39, 1210 Brussel, magazine@n-va.be of fax 02 217 35 10.

Winnen het boek *Het Koekoeksjong*: C. De Jongh (Buchhain), S. De Roo (Eeklo), A. Proot (Dilbeek), M. Van Briel (Genk), J. Vanden Bussche (Ruddervoorde).

Schepen in Kalmthout

Clarisse De Rydt

Met een goedgevulde agenda gaat de Kalmthoutse schepen van Cultuur, Toerisme, Senioren, Ontwikkelingssamenwerking en Gelijke kansen een weekje op stap.

Maandag 8 december

10 uur. Schepencollege. Als ik mijn collega's meld dat blaffen de honden niet bijten, zien ze meteen dat ik snipverkouden ben. De agendapunten, ter voorbereiding van de gemeenteraad, worden collegiaal besproken. **12 uur.** Einde college. Even gsm-berichten beantwoorden maar vooral ook luisteren. **15 uur.** Bibliotheek. Het pas opgestarte digid@k-project voor het dichten van de digitale kloof, kent zijn eerste inloopmoment in de bib. Die fungeert als peterorganisatie en biedt samen met het OCMW gratis computerlessen aan. Er is veel interesse, de voorbereidingsvergaderingen bewijzen hun nut, de vrijwillige medewerkers zijn enthousiast. **17.15 uur.** E-postjes bekijken en agenda aanvullen. **20 uur.** Geen commissie Financien, wel met de burgemeester als Sint en Piet verkleed op bezoek bij de Kolveniersgilde om daar 6 decembergedichten ten gehore te brengen.

Dinsdag 9 december

17 uur. Vergadering met collega-schepenen van Toerisme over de uitgave van een brochure in clusterverband. **20 uur.** Werkgroepvergadering Cultuur, we plannen een aperitiefconcert gekoppeld aan een tentoonstelling, het draaiboek wordt opgesteld.

Woensdag 10 december

Telefoon- en e-postverkeer vlug afwerken en schilderen in ons huisje, we verhuizen volgende week!

Donderdag 11 december

11 uur. Marktpllein. Een project rond valpreventie voor senio-

ren wordt bekroond met een bezoek in primeur aan de valbus. Er is veel interesse en pers. **14 uur.** Lezing over het Boebs-project (Bewust Op Eigen Benen Staan) waar wij als pilootgemeente aan deelnamen. **18 uur.** Gesprek met de VVV-voorzitter over het nieuwe beleidsplan dat we schreven. **20 uur.** Vergadering met de toeristische gidsen over de jaarplanning. Laat op de avond nog even langs mijn N-VA-voorzitter om ons nieuw krantje en de mooie uitnodigingen voor de nieuwjaarsreceptie op te halen zodat we kunnen gaan bussen. Leuke babbel!

Vrijdag 12 december

10 uur. Infovergadering op het Toerismekantoor over het grensoverschrijdend wandelnetwerk, het resultaat van een studie over de Kalmthoutse Heide en de Brabantse wal. Toerisme Vlaanderen, de provincie en heel wat actoren bespreken de realisatie van dit netwerk en wisselen van gedachte. Een voorstel voor projectsubsidie dient zich aan. Boeiende vergadering. **16 uur.** Nog even langs het gemeentehuis, enkele formulieren ophalen. 's Avonds een helpende hand bieden aan een zieke vriendin.

Zaterdag 13 december

Met Imar, onze man in de OCMW-raad, enkele straten aflopen en onze nieuwe N-VA-krantjes bussen. Toch wel fier op de inhoud van ons huis-aan-huis-pamflet dat we met ons beperkt redactieploegje steeds ineen steken. **16 uur.** Receptie in de sporthal; inhuldiging nieuwe parking.

Zondag 14 december

Ik moet een keuze maken uit vier culturele manifestaties in de gemeente. Veel mensen ontmoeten, veel verhalen aanhoren, en vooral noteren wat de kleine en grote ongenoemens zijn. Best wel leuk te weten dat je veel kan verhelpen. Moe maar voldaan naar huis. Oef! De week is rond, en morgen? Om **10 uur.** college en ...

Terwijl de communautaire dialoog overwintert, stapelen belangenconflicten zich tot struikelsteen op

Met hun oproep om de arbeidsmarkt verder te regionaliseren, leek het alsof Frank Vandenbroucke (SPA) en Jean-Claude Marcourt (PS) een nieuwe stap in de staats-hervorming wilden zetten.

Beide socialistische ministers zijn in hun regio verantwoordelijk voor Werk en dus leek hun oproep, midden de communautaire impasse en het economisch stormweer, een veelbelovend geluid. Want wat zegden de heren? Dat de deelgebieden ambitieuze herstelmaatregelen nemen en dat ze met de federale regering willen samenwerken bij de uitwerking van haar anticrisisplan. Daarom nemen de regio's constructief deel aan de communautaire dialoog. Dat is, zo beweren zij, hún manier om de verdere ontwikkeling van de federale staat en de deelstaten te waarborgen. Bij een duidelijker afbakening van de bevoegdheden krijgen de regio's grotere slagkracht en wordt de federale overheid versterkt. Iedereen tevreden dus!

De heren bekronen hun taart met een wel zeer verleidelijke kers. Ze willen meer mensen aan het werk om de Sociale Zekerheid te kunnen blijven betalen. Zoiets klinkt altijd mooi. Daarom willen zij o.m. begeleiding, actieve opvolging en vorming van de werkzoekende naar hun regio halen. Maar wie nu precies verantwoordelijk is voor wat, blijkt niet meteen uit deze in Wetstrategie gestelde mededeling: "De algemene regels inzake passende dienstbetrekking en vrijstelling van beschikbaarheid blijven federaal, terwijl de concrete toepassing van deze regels gebeurt door de regio's, die zich in dit kader tot concrete engagementen verbinden ten aanzien van de federale overheid." Over een doorgedreven responsabilisering van de regio's reppen ze echter met geen woord.

Maar bon! De goede wil is er en beide heren trappelen van ongeduld om de arbeidsmarkt van dit land te dynamiseren. Edoch is daar ook nog de communautaire dialoog, overwinterend weliswaar in de gekende Belgische frigo. De ministers daarover: "Een nieuw communautair conflict is onaanvaardbaar en zelfs onverantwoord in de context van de huidige economische crisis." Maar wat bedoelen zij met een "nieuw communautair conflict"? Dat ze zich distantiëren van minister Keulen die de nukkige FDF-burgemeesters in de Vlaamse rand niet wil benoemen? Dat ze nieuwe heibel rond de splitsing van B-H-V kunnen dulden? Dit kan Frank Vandenbroucke toch niet maken tegenover zijn coalitiegenoten in de Vlaamse regering!

Waarom zou hij dat doen, vraagt een mens zich af. Kan het zijn

omdat zijn partij afwezig is in de federale regering? Wil hij zowel CD&V als VLD op hun Vlaamse flank pakken? Of hoopt VDB zich in de Vlaamse regering te profileren ten koste van Kris Peeters, de *numero uno* van de Vlaamse Gemeenschap? Mikt hij op het Vlaamse aureooltje waarmee Open VLD zich via Marino Keulen tooit? De zet van Vandenbroucke staat ook niet los van zijn partij die haar draai niet vindt in het partijlandschap en hijzelf, lang geen Teletubbie meer, moet toezien hoe een nieuwe generatie socialisten het roer in handen neemt.

Maar het venijn van de dubbel-regionale oproep zit in de staartzin ervan: "Tot slot zijn we van oordeel dat wat we in staat zijn te bereiken op dit terrein (*tewerkstelling*) ook haalbaar moet zijn op andere terreinen."

Met andere woorden: er moeten compromissen op z'n Belgisch komen! Want alleen zo houdt Vandenbroucke zijn kansen gaaf om nog ooit een ministeriële plek onder de federale zon te vangen. En mocht dat niet kunnen, misschien iets in Europa.

De staatsmanskunstjes van Vandenbroucke en Marcourt waren nog vers toen ze reeds afgeblokt werden door een woedende Joëlle Milquet, federaal minister van Werk en voorzitter van cdH. Vooral Marcourt kreeg ervan langs. Hij zou het front *Bruxelles-Wallonie* gebroken hebben door zijn Brusselse collega en háár partijgenoot Benoît Cerexhe te hebben genegeerd. Hij zou de Vlamingen enige hoop op confederalisme hebben gegund, daar waar alle Franstalige partijen deze radicaal afwijzen. Bovendien zouden Marcourt en Vandenbroucke zich op het terrein van Milquet hebben begeven. Zeg maar dat ze majesteitsschennis hebben gepleegd.

En toen het federale sociaal akkoord en herstelplan er dan waren, moest Frank Vandenbroucke zich alweer opwinden. De federale regering schaft voor bedrijven die 50-plussers in dienst houden de lastenverlaging af. Meteen is er ook geen sprake meer van de eerder verworven bevoegdheid waardoor de deelstaten oudere werknemers in bedrijf kunnen houden. Zelfs de voorzichtige *De Standaard* (11 dec.) analyseerde: "Federaal akkoord schendt belangen van Vlaanderen".

Enkele dagen later een nieuwe opoffer. De minister van Volksgezondheid van de Franse Gemeenschap blijft weigeren om een algemene vaccinatie van meisjes tegen baarmoederhalskanker te organiseren. Daardoor belet zij dat alle Vlaamse en alle Franstalige meisjes op kosten van hun gemeenschap worden ingeënt. Die minister heet Catherine Fonck. Net als Milquet van cdH, de ondertussen beruchte non-partij. En dat gaat zo maar door. Tot de stapel bevoegdheidsconflicten de struikelsteen voor Leterme is?

Maurits van Liedekerke

Frederik Vlaminck

Erkenningsnummer P2A9064
Toelating gesloten verpakking -
9099 Gent - X BC 4238

V.u. & afzendadres:
Bart De Wever, VPRTI vzw,
Liefdadigheidsstraat 39,
1210 Brussel

Maandelijks behalve in juli en augustus.

Afgiftekantoor Gent X
december 2008

Nieuw-Vlaams Magazine

Colofon

Nieuw-Vlaams Magazine wordt uitgegeven door vzw Vlaams Pers-, Radio en TV-instituut en is het partijblad van de Nieuw-Vlaamse Alliantie (N-VA). Het wordt verzonden onder een folie op basis van zetmeel die 100 % biologisch afbreekbaar is.

Eindredacteur:
Jan van der Vloet

Werkten mee:
Nadia Sminate, Katrien Uyttersprot,
Jong N-VA, Joachim Pohlmann en
Maurits Van Liedekerke.

Coördinatie:
Piet De Zaeger

Vormgeving en druk:
JM-Grafische vormgeving, Spiegel 1,
9860 Oosterzele, T. 09 362 74 33

Foto's:
VPRTI, Belga, Studio Dann, M. Pieters.

Jaarabonnement:
€ 12,50 op rekeningnummer
435-0259701-15 van VPRTI vzw.

Contact:
T. 02 219 49 30
Fax 02 217 35 10
E-post: magazine@n-va.be

Dit nummer werd afgesloten op
maandag 15 december 2008.

Eigentijds met respect voor het verleden. Zo wil Frederik (°1979) de Kortrijkse N-VA verder uitbouwen.

Frederik bracht zijn jeugd door in het West-Vlaamse Waregem waar hij als kind reeds merkte graag met senioren in de weer te zijn. Als twaalfjarige besloot hij dan ook ergotherapie te gaan studeren. "Ik wou toen al het maximale uit deze groep mensen halen, zodat zij nog veel levensplezier tijdens hun oude dag zouden kennen. In 2000 studeerde ik af aan de huidige Artevelde Hogeschool in Gent en na enkele interimjobs kwam ik terecht in home St-Petrus in Kruishoutem, waar ik, na zeven jaar, nog steeds met heel veel plezier en enthousiasme werk. Toen ik mijn echtgenote Elke Follens leerde kennen, verliet ik de paardenstad. Elke is een rasechte Kortrijkzane, die ik graag naar de Guldensporenstad volgde. Intussen kregen we een dochtertje, Victorine, nu zo'n 9 maanden oud. De stap naar het lidmaatschap van een politieke partij en het uiten van een politieke voorkeur was niet evident, want zeker niet van thuis meegekregen. Ik hoorde wel regelmatig mijn

stadsgenoot, wijlen Chris Vandenbroeke, in de media. Al vlug vond ik dat hij eigenlijk zei wat ik dacht en was mijn keuze voor de N-VA snel gemaakt. Na mijn verhuis naar Kortrijk nam toenmalig voorzitter Louis Ide contact met me op met de vraag of ik geen interesse had om in het bestuur mee te draaien. Lang heb ik daar niet over moeten nadenken! Ik heb veel te danken aan het warme onthaal van de Kortrijkse bestuursleden. Vooral ere-provincieraadslid Jaak Dornez zorgde ervoor dat ik vlug mijn draai vond. Voor mij is hij nog steeds mijn 'politieke peter'. Sindsdien ging het snel. Ik ben nu twee jaar voorzitter van de Kortrijkse N-VA. Daarnaast ben ik lid van het arrondissementeel bestuur van Kortrijk-Roeselare-Tielt én partijraadslid. Dit betekent ook redelijk veel 'actief zijn'. Zo organiseren we mee de jaarlijkse uitreiking van de *Ebbenhouten Spoor*, waarmee we een verdienstelijke nieuwe Vlaming in de schijnwerpers plaatsen. En momenteel draait onze eindejaarsactie op volle toeren. We verkopen Waals bier en lijken met deze actie vriend en vijand te bewegen. Want beter dan ons geld via ondoorzichtige transfers naar Wallonië te laten stromen, helpen we zo hun producten te verkopen. Goed gevonden, nietwaar?"

Lid van de N-VA sinds:
2003.

Waarom?: Ik geloof in een Vlaamse staat, ik voel me echt thuis bij de N-VA.

Houdt van: Tijd doorbrengen met mijn gezin, lekker koken, af en toe een sauna en een weekendje of een week erop uit trekken.

Laatste boek:

'Op de Barricaden, 30 jaar VU'.

Favoriet tv-programma: *Desperate Housewives* en Vlaamse programma's zoals *Witse*, *Flikken* ...

Levensmotto: Een gezegde dat mijn vroegere buurvrouw steeds zei: "La vie est

belle, mais il faut la comprendre."

Er zijn zoveel mooie dingen in 't leven waar je kunt en moet van genieten, maar in iets overdrijven is nooit goed.

Ideaal: Mijn dochter zien opgroeien in een eigen Vlaamse staat, waarin iedereen kan zijn wie hij wil, respect toont voor elkaar en verdraagzaam samenleeft.